

TELE PENSJONISTEN

Medlemsblad for Telepensjonistenes Landsforbund Nr. 2103 - 30. årgang

Telepensjonistenes Landsforbund**Postadresse: 1331 Fornebu. Besøksadresse: Kongensgt. 8, Oslo.****Telefon 22 77 69 52 - telefaks 22 77 69 55,****e-post: kon.telepensjonistene @telenor.com - Nettside: www.telepensjonistene.no****Landsstyret**

Leder	Gerd Waaktaar Gamst, Lille Borgenvei 14A, 0370 Oslo	tlf. 22 49 46 50
Nestleder	Arnulf Krokan, Haldenv. 9, 1387 Asker	66 78 35 44
Sekretær	Einar Heggelund, John Colletts alle 97B, 0870 Oslo	22 18 48 29
Kasserer	Ragnhild Møklebust, Ekraavn. 7C, 0756 Oslo	22 50 38 19
Styremedlemmer	Gerd Parelius, Bøckmannsvei 24, 7019 Trondheim	73 93 10 20
	Bjarne Ulvang, Myrholtet 242, 5142 Fyllingsdalen	55 16 38 65
	Gerd Blomstrand Kristensen, Tjeldberget 11, 8012 Bodø	75 58 11 68
Vararepresentanter	Elisabeth Augland, Koggevn. 62, 4624 Kristiansand	38 08 52 78
	Mery Hope, Johannesg. 23, 4014 Stavanger	51 56 33 84
	Jan H. Andreassen, Blomstervn. 37, 2208 Kongsvinger	62 81 59 40
Revisorer	Kjell Berglie, Selvbyggerveien 127, 0591 Oslo	22 65 30 05
	Rolf Sandaker, Prost Holsviksvei 38, 1362 Hosle	67 14 10 20
Vararepresentant	Reidun Sandnes, Terrasseveien 96, 0682 Oslo	22 26 49 80
Redaktør:	Jahn Hassel, Harry Borthens vei 14, 7040 Trondheim	tlf. 73 50 01 67
	E-post: janhasse@online.no	mob. 918 39 635

Forsidebilde: Blide landsmøtedamer på Tinghaugen på Frosta. Foto: Jahn Hassel
 Grafisk Produksjon: Lade Offset A/S
 Opplag: 3550

Innhold:

Lederen har ordet	3	Telenor Svalbard satser friskt	14
Redaktørens hjørne	4	Lofoten pensjonistforening	15
Nye regler for gravferdsstønad	4	Løst og fast om litt av hvert	16
Teleutstillingen i Trondheim	5	Om økonomenes herjinger	17
Telenor i Ghana	6	Med Lutfesklauget til Svalbard	18
Landsmøte i sol og fordragelighet	8	Må hell og lykke følge deg	19

Frist for innlegg til neste nr.: 20. august 2003

Send helst stoff via E-post eller på diskett via posten.

Redaktøren forbeholder seg retten til å forkorte innlegg.

LEDEREN HAR ORDET

Telepensionistenes landsmøte 2003 er nå historie, og både arrangementet og innholdet var meget vellykket. Stor takk til Trondheims-foreningen som tok på seg jobben og som kom i mål med flagget i topp! En hjertelig takk også til de medlemmene som hadde ansvar for vesentlige poster på programmet, likeså til dirigenter og referenter for flott innsats. Jeg vil også takke våre sponsorer: Telenor Norge ved personaldirektør Even Ramskjell og Telespar ved adm.dir. Stein Kolrud. Landsmøtet vil for øvrig bli grundig dekket i dette nummeret av Telepensionisten, og jeg går derfor ikke nærmere inn på programmet.

Et vesentlig punkt for meg er at telepensionistene nå kommer i reell dialog med Telenor. Telenors representant på landsmøtet har avtalt å møte forbundsledelsen på ettersommeren, og da vil vi få drøfte rammer og kriterier for Telenors forhold til pensjonistene. Vi må forvente at Telenor på sin side også vil ha en oppfatning om hvilket ansvar pensjonistene selv bør ha. Vi er spent på disse forhandlingene, og ser frem til å få den avklaringen vi lenge har bedt om.

På det politiske plan er det positivt at Stortinget nå tar pensjonistoppgjøret på alvor. Aksepten av at det har vært et etterslep og at det skal kompenseres for dette, er et viktig-gjennomslag for mangeårige krav fra pensjonistenes og NPFs side.

Landsmøtet har valgt meg til forbundsleder for de neste 2 årene. Jeg har fungert det siste halvåret og har følgelig ingen illusjoner om at vervet blir spesielt lett. Forholdet til Telenor og problemene knyttet til forbundets økonomi vil nok fortsatt kreve innsats og pågangsmot. Det nyvalgte styret må sammen drøfte oppgavene og legge planer for virksomheten fremover. Det bør også kunne trekkes mer på de lokale ressursene enn tidligere.

Den nye forbundslederen - hvem er så hun?
Født i Hammerfest, men har pga. krigen også bodd i Troms, Trøndelag og i Oslo. Realartium ved Katedralskolen i Trondheim, deretter Telegrafskolen. Noen få års tjenstgjøring i Hammerfest, Oslo distrikt og Telegrafstyret, deretter hjemmeværende i hele 11 år med mine 2 barn: Redaktør Tonje og songwriter/musiker Pål. Jeg har hatt samme utmerkede mann Olav i mer enn førti år og har barnebarna Nikoline, Emilie og Augie.

Retur til Televerket i 1970 med ønske om mer utdanning og større utfordringer. Televerkets Ingeniørutdanning i 1975, deretter en del lederopplæring, bl.a. Statens Forvaltningshøyskole. Flere stillinger i Personalavd./Konsernstab Personal, der mitt hovedansvar de siste 12-15 årene var å føre forhandlinger med organisasjonene om Televerkets særavtaler, om hovedavtalen og om personalets lønns- og arbeidsvilkår generelt.

Bedriftens overgang til Telenor AS var et bra tidspunkt for avslutning, og jeg valgte fortid i slutten av 1996. Jeg er flittig konsertgjenger, både klassisk musikk og rockekonserter, - jeg leser masse, liker teater og gode kinofilmer, og jeg er glad i å reise.

Personlig gleder jeg meg nå til en lang og fin sommer. Så langt mulig lar vi nå problemene vente til høsten. La oss bruke denne fine tiden til å glede oss over hvor godt vi egentlig har det! Vår generasjon av pensjonister er heldige:

- Vi lever lenger enn tidligere generasjoner
- Vi har gjennomgående en bedre helse
- Vi har en bedre økonomi
- Vi har et viktig gode, nemlig tid - tid i det daglige til å gjøre hyggelige ting og til å være sammen med familie og venner

At alt er forgjengelig uttrykker Pål på følgende måte i en sangtekst som jeg er glad i:

"It's hard to conceive it - All comes to an end
A joke when it's funny,
well I laugh and pretend
We're fools to believe it - We're fools to try
To slow down this seemingly nonstop July"

La oss sette pris på mulighetene våre så lenge vi kan!

**Riktig god sommer,
alle sammen!**

Gerd Waaktaar Gamst

REDAKTØRENS HJØRNE

Juni er tiden for Landsmøte, politisk slåsskamp om pensjonssatsene og starten på en etterlengt sommer. Glemte er vinterens strømregninger og giktas herjinger. Mens sola og arbeidsløsheten stiger, synker renta. Fremtidsutsiktene for næringslivet som skal gi oss inntekt til pensjoner og samfunnets drift, synes dystre. Selv om

oljen fortsatt flommer, er det politisk uenighet om hva nasjonen har råd til. Det er valgår, og det mangler ikke på politiske frierier til pensjonistvelgerne. Nå vil tilsynelatende nesten alle gi oss hva vi fortjener, og vel så det. Vi har blitt lurt før, og det gjenstår å se om vi virkelig blir lønnsvinnere, slik arbeidsminister Normann truer med. Jeg tror det nå ikke før jeg ser det.

Landsstyret har på Landsmøtet i Stjørdal varslet om mindre penger til de lokale pensjonistforeningene og mindre til fellesformål. Forbundsstyret, landsmøter, landstreff, lederkonferanser, medlemsbladet, vervebrosjyren, lokalforeningene og internettsida er deler av limet som holder oss sammen som Telepensjonister. Utvannes dette, forsvinner lett fellesskapet og entusiasmen hos vår ledere. Vi må ikke la det skje.

Medlemskontingenten vi betaler i dag er symbolsk. Selv om all støtte fra Telenor falt bort, kunne vi kompensere for det med en kontingent som ikke er avskrekkende. Skulle dette skje, måtte de lokale foreningene ta om lag 300 kr i året i medlemskontingent for å overleve. Dette kan synes uhørt, vant som vi er til å få det meste billig eller gratis. I dag betaler vi 20 kr pr medlem, og foreningen får tilbake et tilskudd på 2000 kr pluss 160 kr pr medlem, takket være bidraget fra Telenor og andre.

Vi er Telenors veteraner. Vi kan være gode ambassadører, og i gitte situasjoner ressurspersoner for bedriften. Telenors ledelse er i ferd med å innse det. På Landsmøtet fikk vi signaler om å bli tatt på alvor. Det takker vi for. Også vi er innstilt på å kutte kostnader når bedriften vår gjør det, bare vi ikke blir kuttet ut.

Bladet Telepensjonisten er også pålagt å redusere kostnadene, noe dette nummeret bærer preg av. Vi er spent på lesernes reaksjoner. Hadde du måttet kjøpe Telepensjonisten i butikken, ville prisen vært ca 12 kroner. Det er mindre enn en hønnørbillett med bussen i Trondheim. Nå greier vi kanskje å komme ned på 10 kroner. Det er du som til sist avgjør hva du vil betale for.

Jeg takker for mange gode tilbakemeldinger så langt, det ser ut som dere trives med bladet. Til slutt en etterlysning: Vi er i vår 30. årgang, - hvem kjenner historien og har tatt vare på alle årgangene?

NYT SOMMEREN OG PENSJONISTLIVET!

Jahn

Nye regler for gravferdsstønad

Den gamle ordningen med 4000 kr som offentlig stønad til alle i forbindelse med gravferd, er opphevet av den sittende regjering. I stedet har vi fått en ordning hvor stønaden er behovsprøvd. Utbetalt beløp skal gå til dekning av faktiske utgifter for gravferden. Utgiftene må dokumenteres med bilag. Utgifter til minnestund dekkes ikke. Skjema for søknad om gravferdsstøtte fins på Trygdekontoret.

Det maksimale beløp fra det offentlige er satt til 15000 kr. Det svarer omlag til hva det koster i dag å gjennomføre en rituell begravelse. Maksimalt beløp ytes bare når avdøde ikke etterlater seg midler. Hvis avdøde er under 18 år blir det gitt et uavkortet gravferdsstønad med opp til 15 000 til dekning av utgifter til gravferden.

Enslig avdød som etterlater seg en netto formue på 15000 kr eller mer, får ingen stønad. Da forutsettes det at kostnaden til gravferden dekkes av boet. Det er netto formue etter siste selvangivelse eller likningsattest som

legges til grunn for beregningen.

Dersom netto formue er under 15000 kr, avkortes (reduseres) stønaden med formuens størrelse. I tillegg trekkes også fra eventuelle beløp fra forsikring, tjenestepensjon for måneden etter dødsfallet og ytelse fra begravelseskasse, foreninger og lignende.

Utbetalt beløp blir da gravferdsstønaden på 15000 kr minus fradrag av netto formue og andre ytelser.

Dersom avdøde etterlater seg ektefelle, eller samboer som kan likestilles med ektefelle, er det summen av avdøde og gjenlevendes finansformue (bankinnskudd og omsettelige verdipapirer), som legges til grunn for beregningen. I dette tilfellet gis det et fribeløp på 15000 kr før gravferdsstønaden forkortes. Det betyr at det ikke gis stønad dersom den samlede finansformue er over 30000 kr. Ellers gjelder samme regler som for enslig avdød.

Fortsetter side 17...

Teleutstillingen i Trondheim

"Jeg kan fortelle dem, mr. Edison, om noe jeg har sett men som de ikke har sett"

Dette er tittelen på Norsk Telemuseums utstilling i Trondheim. Den gamle telebygningen i Kongens gate 8 ble solgt på 90-tallet og gjort om til kjøpesenter. Da hadde Telegrafvesenet, Telegrafverket og Telenor holdt til der siden 1861.

Den en gang så fine utstilling Telemuseet hadde i kjelleren i Telebygget, måtte pakkes sammen før jul i 1999. Men alt våren 2001 åpnet vi vår nye utstilling på Trøndelag Folkemuseum på Sverresborg. Her kan du nå følge telekommunikasjonens historie med vekt på utviklingen i Trøndelag.

Det første du møter er en modell av fjelltoppene rundt Trondheim med tre veter, eller varder, med lys som forestiller vardetønning. Vikingene kunne på 900-tallet sende varsel fra Gøtaelven til Hålogaland i løpet av syv netter.

Under Napoleonskrigene ble det etablert et optiske telegrafsystem i Norge. Det var klaffe-telegrafen som var i drift fra 1809 til 1814. Det var det militære kystforsvaret som hadde ansvaret for den. I utstillingen har vi en forminsknet modell av en slik telegrafmast. Med den elektriske telegrafen ble det mulig å sende meldinger 'med lynets hastighet', og du kan få prøve deg med morseknekkelen på utstillingen.

Trondhjem by tok tidlig telefonen i bruk. Fabrikkeier Ludvig Spørck hadde allerede i 1877 etablert den første telefonlinjen fra sin bolig til fabrikken og kontoret. For å skaffe telefonutstyr reiste han blant annet til Amerika. Han

Teleutstillingen i Folkemuseet på Sverresborg er interessant for ung og gammel.

ville treffe oppfinneren, Thomas Edison, men der fikk han ikke foretrede. Da sendte Spørck inn sitt visittkort med følgende påskrift "Jeg kan fortelle Dem Mr. Edison om noe jeg har sett, men som De ikke har sett". Det hjalp, og hr Spørck fra Trondhjem fikk komme inn, og han fikk kjøpt det telefonutstyret han trengte. Spørck drev den første telefonsentralen i Trondhjem frem til 1889, da overtok kommunen.

Hva Edison ikke hadde sett?

Jo, det var MIDNATTSOLEN.

I telefonavdelingen på museet kan alle få prøve seg ved den manuelle veksleren, noe som både store og små har glede av. Den første personsøker-sentralen i landet ble satt opp i Trondheim i 1984. Alle signaler måtte innom denne sentralen. Vi synes den også fortjener sin plass på et museum, selv om tjenesten ble kortvarig. Det var mobiltelefonen og SMS som kom og konkurrerte ut personsøkerne.

Utstillingens Skattkammer huser mange godbiter. Noen av de fineste telegjenstander i landet har sin plass her. Heldigvis har mange av våre tidligere kolleger samlet og tatt vare på apparater, sentralbord og andre telegjenstander. Det er de som har lagt grunnlaget for den fine utstillingen vi har her på Folkemuseet på Sverresborg. Det er ikke bare gjenstander som er utstilt. Du kan også glede deg over store og små bilder som viser arbeidssituasjoner fra et miljø som nå er borte.

Bygningen som huser teleutstillingen, sto tidligere i Kongens gate. Dette huset ble revet da det skulle bygges nytt Telegrafbygg i Trondheim. Den gamle bygningen ble tatt vare på, og flyttet til Sverresborg, hvor den ble satt opp igjen i 1939. Så det er også en historisk sammenheng mellom utstillingslokalet og innholdet.

I tillegg til hovedutstillingen har vi en liten utstilling i den gamle Grønning-gården på museumsområdet, - "TELEFONSENTRALEN I TRONDHJEM fra 1881 til 1945". Byen fikk sin automatsentral høsten 1945. Den var praktisk talt klar for idriftsetting da krigen kom, men ferdigstillingen ble bevisst trenert under hele krigen. Det manglet alltid noe utstyr som var gjemt unna. Automatsentralen var av typen AGF og meget moderne for sin tid. Den var i drift til 1987. Nå er deler av den montert på Sverresborg og funksjonsdyktig.

Begge disse utstillingene ligger i byavdelingen på Folkemuseet. Norsk Telemuseum i Trondheim er absolutt verd et besøk, enten du er telepensjonist eller ikke. Folkemuseet har også mye annet spennende å by på både for voksne og barn. Så jeg anbefaler deg å sette av en dag til å besøke Sverresborg Folkemuseum og Teleutstillingen der, neste gang du besøker Trondheim. Åpningstidene i juni, juli og august er kl 11- 18.

Eli Margrethe Skaar/kontaktperson

Telenor i Ghana - landet med det store smilet

Ghana er landet med de vennlige, spøkefulle og smilende menneskene, med de lange hvite solfylte strendene og de overfylte markedene hvor levende høner og avansert elektronikk omsettes i skjønn forening med såpe og tannpasta.

Tar du turen til Ghana vil du oppleve et herlig, varmt land 4,5 grader nord for ekvator, hvor sola står nesten rett opp på himmelen. Du trenger ikke snu solsenga med sola, og gikta dunster bort på null komma niks. Det finns gode hoteller med alle fasiliteter, inklusive god mat og gin tonic mot malaria.

Du lander i Accra etter en 6 timers flytur fra Amsterdam på tvers av Europa, over Middelhavet og det grå, men likevel spennende, Sahara med alle dets underlige sand- og bergformasjoner og grønne oaser innimellom.

Accra er hovedstaden i Ghana med 2.5 millioner mennesker. Ghana har 18 millioner innbyggere på ca 230.000 kvkm, 60 % kristne og 25 % muslimer. Landet er grønt med lange åser og en 30 miles langstrakt kyst ut mot det blå Atlanterhavet innerst i Guinea-bukta. I øst domineres landet av den store innsjøen Lake Volta som ble oppdemmet av landsfaderen, president Nkrumah, som frigjorde landet fra engelskmennene i 1957. Lake Volta er mer en 380 km lang og sørger for elektrisitet og vannforsyning.

Ghana er rikt på metaller, bauxitt, diamanter og edle tresorter, der det ligger godt inneklemt mellom andre kjente land fra slavetiden. De gamle slavefortene med danskenes Christiansborg i Accra og engelskmennenes St. James fort lengre vest, er slående eksempler på hva det gamle Gullkysten har eksportert i tidligere tider med god hjelp av europeerne. Her finner du gamle gravplasser med danske navn, og det skal ikke forundre meg om en tidligere trønder, Tordenskiold, også har vært en rask tur innom.

For en avskiltet pensjonist ble reisen til Ghana med oppdrag for Telenor Management Partner og jobben i Ghana Telecom (GT) som et déjà vue fra 60 og 70 årene i Televerket. GT er fattig på investeringsmidler, har ventelister så lange som toalettruller, summetone i spissposer, dårlige IT-systemer og et nett som renner over av tapte trafikkinntekter grunnet underdimensjonering og masser av feil. Jeg følte meg som en gammel sirkushest i manesjen igjen. Det var som å gjøre de gamle kunstene på nytt med et takknemlig publikum av innfødte medarbeidere. Fantastisk humorfylte, positive og velskolerte medarbeidere med et åpent sinn til de hvite "forståsegpårne", eller "fat cats", som vi ble omtalt som i avisene der nede med våre norske honorarer.

Inflasjonen i Ghana har vært formidabel. Skal du ut å handle, må du ta med deg et berg av penger i rygg-

sekken. Godt avlønnete ledere i GT har 10 til 15000 kr pr måned, mens sjåføren vår var ned på ca 1000 kr i måneden. Uansett inntekt er gahneseerne staselige og stolte mennesker. De er misunnelseverdige flotte, enten de opptrer i sine nasjonale fargerike dagligklær eller med de seneste parismoter som får oss nordmenn til å se grå ut til sammenlikning.

Oppdraget til Telenor Management Partner går over 3 år. I løpet av denne tiden skal man reorganisere virksomheten og ruste opp nettet. 15 til 20 nordmenn er allerede på plass i ledelsen. Det er folk med allsidig internasjonal erfaring fra Telenors virksomheter over hele verden.

Mange bor i et gjestehus med egne rom og felles oppholdsrom. De mer etablerte har sine egne leiligheter eller hus. Klokka 0730 står transporten klar til jobben. Da går turen gjennom Accras "Beverly Hills" med flotte hus i store blomstrende hager, og på highwayer forbi fattigkvarterer med blikkskur og folks morgentoalett i de åpne avløpene.

Accra er en vidtfavnende by med stort veinett av brede 4 felts gater hvor trafikken raser av gårde mellom folk som løper på kryss og tvers. I hvert kryss tilbys du alt fra bananer og kammer til lommestørklær mot svetten og toalettpapir for bløte mager, mens du venter på grønt lys. Tiggere er det mange av, og du blir ikke fattig av å gi en liten skjerv til mennesker forkrøplet av polio eller uten syn, armer eller bein.

Jobben brakte meg vestover til Cape Coast langs den blå Atlanterhavskysten med store bølger rullende innover de hvite, solfylte sandstrendene. Bølgene gjør det til en risikofyllt opplevelse å bade mange steder. Men bade kan man i hotellenes bassenger.

De gamle slavefortene er det flere av, og fortet i Cape Coast var kjent som det mest sentrale på 16-1700 tallet. Da kunne mer enn 1500 slaver vente på utskipning her. Først styrt av portugisere, senere av hollendere og engelskmenn. Nytt var det for meg at menneskehandel var utbredt blant innfødte stammer lenge før slavehandelen startet.

Innover i landet og 30 mil nord for Accra, ligger Ashantifolkets by, Kumasi. Kumasi er Ghanas Bergen, landets ukronete hovedstad. Ashantiene er Ghanas største stamme, vel kjent for sine stolte krigere og motstand mot engelskmennenes regime. Flere kjente høvdingar ble landsforvist av britene til Seychellene i 1920 årene.

Billedtekst: Sjur Malm (nr 2 fra høyre) sammen med medarbeidere i Ghana.

Deriblant også fremstående kvinner, fordi Ghana har lange tradisjoner med matriarkalsk styresett hos mange stammer.

Kumasi er verd et besøk. På de 30 milene dit fra Accra, opplever man et yrende folkeliv i små landsbyer langs en bred highway i hastigheter opp i mot 200 km/t. Så vi holdt oss fast, festet sikkerhetsbeltene og tenkte på forsikringen.

På høydene langs veien ruver radiolinjetårnene på tvers av alle miljømessige hensyn. Over 75 % av landets transmisjonsnett er basert på radiolinjer, akkurat som i Norge i 70 årene. I Kumasi kan du besiktige moderne digitale sentraler fra Alcatel og snakke med GT's mest selvbeviste regionsdirektør.

Vi kom til Kumasi på en lørdag, som er offisiell begravelsesdag i Ghana. Overalt så vi grupper av kvinner og menn i svarte eller dyprøde gevanter på vei til begravelsesselskaper hvor de ble bispist. Alle slektninger og kjente til den avdøde møter opp, så det hender ofte at de pårørende står nokså ribbet tilbake når selskapet er over.

Utenfor Kumasi kan du besøke Lake Bosomtwe som er en stor sirkulær innsjø som er 11 km i diameter og 80 meter dyp, i et av verdens yngste og største meteorkrater. For et par år siden utførte drammenseren A.S. Brageton en lokal bragd da han svømte tvers over innsjøen på 4 timer. Innsjøen har vakre sandstrender med et godt hotell.

Maten er mangslungen og god i Accra. Her kan du spise nasjonalretter som fufu og kenkey. Kenkey er som kristiansundsball (?), en blanding av maismel og yam som er den lokale søtpoteten, servert med en krydret tomatsaus. Du kan også spise kinesisk, libanesisk og indisk mat til godt øl og gode importerte viner. Av og til blir man litt bløt

i magen, men det går over. Ingenting kan måle seg med en sen middag i det beksvarte varme mørket på en "skummel" bakgårdsrestaurant eller ved en av byens bedre hoteller. Billig er det også. En helaften på de dyre stedene kommer du fint unna med 300 kroner eller 300.000 cedi, som er den lokale valutaen her nede. Minuset er at når oppgjørets time kommer, bør du være passe edru og tålmodig nok til den store pengegaloppen gjennom bunker av sedler som skal telles opp.

I begynnelsen tenker man på alle advarsler om hva som kan spises og ikke bør røres. Ett er klart, jeg ville ha dødd av sult dersom advarslene skulle bli fulgt til punkt å prikke. Riktignok ble maven av og til umedgjørlig, men "æ stod han av" som han Oluf sier.

Malarien er den store trusselen en alltid hører om. Men i Accra er det nesten ikke innsekter, så trusselen er ikke overhengende der. Andre steder i landet og ute bushen er nok situasjonen annerledes. Selv ble jeg bitt av innsekter noen ganger, og en kollega måtte på sykehus for å operere bort et innsekt som hadde gått under huden og lagt egg. Malariamedisinene hadde de forskjelligste virkninger på folk, fra søvnløshet med mareritt til magetrobbel. Flere avstod derfor fra medisinen, men dette får ikke bli noe råd til de som måtte ta turen.

Og turen bør dere ta. Det fins riktignok mer spennende land Afrika. Men vil du oppleve et typisk afrikansk land litt utenfor allfarvei med lav kriminalitet, sikre politiske forhold, et yrende folkeliv av blide mennesker, lave priser, og ikke minst, sol og varme, da bør du ta turen til Ghana. Flybilletten koster bare ca. 8000 kr tur retur fra Gardermoen, og de pengene får du god uttelling for når du kommer frem..

Sjur Malm

LANDSMØTE I SOL OG FORDRAGELIGHET

Stjørdal i Nord-Trøndelag var stedet for Landsmøtet 2003 i dagene 2. - 5. juni. Et møte velsignet av trøndersol, engasjement og positive resultater. Vel 70 deltakere fra 28 foreninger fikk nye impulser og nyttig kunnskap om telepensjonistenes situasjon og Telenors visjoner og mål. Kulturelle opplevelser og sosialt samvær var mjuke verdier i fin motvekt til det praktiske møtearbeid.

Ordfører Johan Arnt Elverum ønsket velkommen til Stjørdal kommune og tettstedet som fikk bystatus i 1997. Ordføreren fortalte om en by og et distrikt i sterk vekst. Med sine 19000 innbyggere er Stjørdal et kommunikasjons-senter og et handelssenter med et stort omland og mange tilbud. Ikke minst er Stjørdal markert som et kurs- og konferansested som det er lett å komme til, og som har stor hotellokapitet. Stjørdal kan også skilte med ei god laksselv, et mangfoldig kulturtilbud og - for anledningen - ei varm trøndersol.

Inger Qvam, leder for Trondheimsforeningen og ansvarlig for det tekniske arrangementet, ønsket alle velkommen til Rica Hell hotell, og dermed var Landsmøtet 2003 i gang. Fungerende forbundsleder Gerd Waktaar Gamst hilste fra Arne Tofte som måtte gi seg som leder høsten 2002 av helsemessige årsaker, og fra styremedlem Synnøve Nordahl.

Lederen mente at Norsk pensjonistforbunds gjennombrudd hos politikerne når det gjaldt grunnpensjon og etterløp, var det mest positive som hadde hendt for pensjonistene på lenge. Særlig viktig er formuleringen om at "pensjonistene skal ha en et tillegg som minst er på linje med de yrkesaktive". Tidligere var ordet 'omlag' brukt. Forhandlingene med NPF og Staten er imidlertid brutt. Tilbudet var 4% økning, mens forventet vekst i lønnsnivået er 4,5 % i følge Statens egne beregninger. Nå er det Stortinget som avgjør. Det blir som vanlig en hastesak før Stortinget oppløses før sommerferien.

Fra årsberetning for 2001-2002

Landsforbundet har nå 36 foreninger med 4175 medlemmer. 2002 har vært et aktivt år. Foreningen Ofoten/Sør-Troms ble delt i "Harstad og Omegn" og "Narvik og omegn". Det var skifte av forbundsleder og redaktør for 'Telepensjonisten'. Trondheimsforeningen laget en fin informasjonsbrosjyre som brukes for å gjøre pensjonistene mer synlige og i arbeidet for å rekruttere nye medlemmer. Forbundet fikk sitt eget nettsted på Internett. Ildsjel og arkitekt for nettstedet er Arne Fosse fra Haugesund.

Det ble holdt lederkonferanse i kombinasjon med lands-treff på Kiel-ferga i mai. Dette ble et stort og svært vellykket arrangement som Oslo-foreningen tok seg av.

Tilskuddet fra Telenor ble redusert, samtidig som husleiene økte. 2002 ble derfor et dårlig år økonomisk, og tilskuddet til foreningene måtte reduseres. Styret er fornøyd med kvalitet og innhold av medlemsbladet Telepensjonisten, men kostnadene tynger budsjettet.

Forholdet til Telenor har vært problematisk, og det råder fortsatt usikkerhet om dette. Årsaken er de store endringene som har vært i Telenors organisasjon og styring, og den sterke fokuseringen på kostnadsreduksjoner.

Inger Qvam kommenterte at synliggjøringen av pensjonistene overfor Telenors ledelse og ansatte må fortsette. Dette er viktig for pensjonistforeningens eksistensgrunnlag. Telenor må vite at vi eksisterer, og at vi dekker et behov. Vi må reklamere for oss sjøl og skape forståelse for at vi er til nytte for Telenor, og at den økonomiske støtten vi får, er vel anvendte penger. Derfor må vi arbeide kontinuerlig for å være synlige og få tidligere teleansatte med i foreningene. Informasjonsbrosjyren vår må brukes aktivt for å verve nye medlemmer,

Redaktøren for Telepensjonisten opplyste at kostnadene ved å lage bladet tilsvarer en pris på ca 12 kr per stykk. Ca 20 % av kostnaden er portoutgifter.

Besværlig Økonomi

Regnskapet for 2001 balanserer med et overskudd på 166 000 kr. For 2002 er dette redusert til 18 000 kr. En del av utgiftene til Telepensjonisten ble betalt i 2003, slik av vi egentlig hadde underskudd i 2002.

77 % av inntekten kommer som velferdsmidler fra Telenor. For 2002 disponerte landsstyret litt over 1 million kroner. I tillegg kommer 1,6 million for å dekke det beløp som Telenor Eiendom har satt som pris for å leie lokaler hos Telenor.

Inntekstkildene er velferdstilskudd og husleietilskudd fra Telenor, økonomisk støtte fra Sosialdepartementet, Kommunikasjonsforbundet, Sivilingeniørforeningen og medlemsavgift fra foreningene. Sammen med renteinntekter utgjør dette 1027 000kr. EL&IT - forbundet støtter ikke pensjonistene.

Ingen husleie er bokført for 2001. I 2002 endret Telenor sin praksis. Det ble krevd leie for de arealene som pensjonistforeningene leier. Leiebeløpet ble imidlertid innbakt i den stønaden som Telenor gir, slik at resultatet for pensjonistforeningene går opp i opp.

Økonomiutvalg uten vyer

Høsten 2002 oppnevnte forbundsstyret et utvalg som skulle utarbeide alternative økonomimodeller for Telepensjonistenes Landsforbund hvor det tas hensyn til alternative rammevilkår. Leder for utvalget, Evald Hagenes, la fram vurderinger, resultater og forslag til tiltak.

Følgende sparetiltak er vurdert:

1. Sløyfe lederkonferanser og landstreff.
2. Landsmøter med færre deltakere og møteperiode på 3 år.
3. Innsparinger på kontorleie og møtelokaler.
4. Forhøye kontingenten til forbundet eller redusere tilskuddet til foreningene.
5. Redusere administrasjonsutgiftene.

Velferdsmidlene tildeles uavhengig av beløpene for husleie. Størrelsen på velferdsmidlene reguleres etter antall ansatte i de selskapene hvor Telenor eier mer enn 50 %. Etter denne ordningen vil beløpet som avsettes reduseres i takt med den nedbemanningen som foregår i Telenor-selskapene.

Økonomiutvalget mener at Landsforbundets kostnader må reguleres etter den støtten som forbundet får. Utvalget foreslår:

1. Lederkonferanser holdes hvert 2. år. Foreningene dekker selv utgiftene til reise og opphold for egne ledere.
2. Landstreff kombineres med lederkonferanse. Deltakerne betaler selv for reise og opphold.

3. Landsmøter holdes som nå.
4. Husleieutgiftene i Telenor påvirker ikke driftsregnskapet. Det er derfor ingen grunn til å endre leieforholdene med dagen ordning.
5. Administrasjonsutgiftene er nøkterne og kan ikke reduseres uten at det går ut over forbundets funksjoner.

Økonomiutvalgets konklusjon:

Da Telepensjonistforbundet neppe kan rekne med å få økonomisk støtte fra Telenor i samme størrelsesorden i årene framover som de har fått tidligere, reduseres tilskuddet til foreningene i samsvar med eventuelle reduksjoner i tilskuddene. I tillegg skal foreningene heretter dekke reise og opphold for egne representanter på lederkonferansene etter at det er foretatt en reisefordeling.

Landsmøtet tok rapporten til etterretning. Det nye landsstyret må ta stilling til mulighetene for arrangere lederkonferanse i 2004 kombinert med et landstreff.

Forvirring om husleie

Landstyret og mange foreninger bruker møtelokaler og kontorplass stilt til disposisjon av Telenor Eiendom. Før 2001 var leien for disse lokalene ikke synlig i regnskapet, fordi Telenor ASA gjorde opp mot Telenor Eiendom.

Fra 2002 har Telenor Eiendom sendt faktura for leiekostnaden til landsstyre og foreninger. Samtidig har Telenor bevilget et tilsvarende beløp til landsstyret sammen med velferdsstøtten. Husleiene har derfor vært øremerkete penger som er gitt med en hånd og tatt tilbake med den andre. Hensikten antas å være å synliggjøre leiekostnadene i Telenors bygg.

Mange har reagert på denne praksisen. De stipulerte leiene ligger langt over det som er prisen for tilsvarende lokaler på eiendomsmarkedet. Mange oppfatter det derfor slik at de kan få mye mer ut av disse pengene om foreningen fikk disponere tilskuddet selv. Men dette er ikke et relevant spørsmål slik ordningen er i dag. Mange av de foreninger som ikke har anledning til å bruke lokaler eid av Telenor, må selv dekke utgiftene til lokaler. Dagens ordning virker derfor både uforståelig og urettferdig.

Det har lenge vært et ønske fra landsstyret å få en annen og mer fornuftig ordning for husleiestøtten. Det var meldt mange spørsmål om dette til Landsmøtet. Selv etter at styret hadde gjort rede for dagens praksis, var det fortsatt mange som var forvirret. Pensjonistene holder seg til de

praktiske realiteter, ikke til økonomenes finurligheter. Telenors visjon "Ideer som forenkler" bør også praktiseres overfor oss.

Telenor på banen – Tore Andli vår mann

Administrasjonsdirektør Tore Andli i Telenor ASA ble landsmøtets hovedperson med sitt foredrag om hvordan Telenor har utviklet seg det siste tiåret og hva de driver med i dag. Han signaliserte at Telenor vil ta de mange tusen telepensjonistene på alvor, og høstet stort bifall for sin orientering om det 'nye' Telenor og sin erklæring om at ledelsen ville se nærmere på støtten til Telepensjonistforbundet.

Tore Andli har jobbet 37 år i Telenor. Han har allsidig praksis og de beste forutsetninger for å forstå telepensjonistenes situasjon og betydning som støttespillere.

Norge skal fortsatt være et ledende teleland, slo Andli fast. Visjonen er "Ideer som forenkler". Telenor står stadig overfor nye situasjoner og må tilpasse seg markedet. Veksten i Norge går ned og konkurransen er skjerpet. Organisasjonen må tilpasse seg kundenes premisser, og kostnadene må ned. Effektiviseringsprosjektet Delta 4 har et sparepotensial på 1,7 milliard kr. Markedssituasjonen og teknologien gir sparemuligheter, og det fører til stadige bemanningsreduksjoner.

Veksten kommer i utlandet. Telenor Mobile står nå for 25 % av omsetningen og er i sterk vekst. Mobile har et ungt miljø, og de fleste jobber i utlandet.

Fornebu skal være en nyskapende arbeidsplass i et nytt konsept. Der er alt fleksibelt og mobilt. Det fins ingen fasttelefoner, alle har mobiltelefon og bærbar PC som arbeidsverktøy.

Vi er ikke nødt til å gå på jobb lenger, arbeidsplassen er der du er. Nå heter det at vi går over i jobbmodus, sa Andli.

Forholdene ligger til rette for økt samhandling. Tida utnyttes bedre, men arbeidspresset kan også føre til stressreaksjoner, innrømmet Andli. Lederne blir mer sårbare, de kan ikke gjemme seg bort i et lukket kontor. Nå er de synlig hele tiden, har ingen sjefssymboler rundt seg og involveres kontinuerlig i det som foregår. -Det er en helt annen arbeidssituasjon enn den dere var vant med, avsluttet Andli.

Kommentarene ble mange. "Telenor bør ha en aktiv seniorpolitikk, ha mot til å gjennomføre den og ta vare på sine veteraner og være stolt av dem", kan stå som oppsummering. Og Andli kvitterte med at Telenor forventer at telepensjonistene er lojale støttespillere og gode ambassadører for Telenor, til tross for konsekvensene som alle endringene har ført med seg med seg.

Han lovte tilslutt at ledelsen vil se på hvordan

velferdsmidlene fordeles, og hvordan systemet med prising av leiearealer kan forenkles. Og det var akkurat hva forsamlingen ønsket å høre – **ideer som forenkler!**

Tele en pusling i SAKO

Einar Heggelund fra Forbundsstyret orienterte greit om Samarbeidskomiteen for NPF og Offentlig sektors pensjonistforbund – SAKO. SAKO har minst to møter i året og befatter seg med pensjonistspørsmål. Forbundet deltar med to representanter. Norsk pensjonistforbund (NPF) er storebror med 150 000 medlemmer bak seg og har ledelse og sekretariat. Foreningene fra offentlig sektor har til sammen vel 47 000 medlemmer. Forsvaret er størst med over 10 000 medlemmer, Tele er nest minst med 4200 medlemmer. Det sier seg selv at vi har liten innflytelse på det som skjer i SAKO.

Det er NPF og LO som utpeker pensjonistenes representanter til forhandlingene med Staten om reguleringen av Grunnpensjonen (G-reguleringen). Et viktig prinsipp er at det er statsrådene som er forhandlingsmotpart.

Synlige på Internett

Arne Fosse fra Haugesund er arkitekten bak telepensjonistenes nye informasjonsside på Internett. Dette er et ledd i synliggjøringen av telepensjonistene. Arne har lagt ned et stort arbeid i å utforme informasjonssida og få den lagt ut på nettet, alt for egen regning og utgift. Inngangsporten er å slå opp på www.telepensjonistene.no på Internett for de som har en PC med nettilkopling. Landsmøtet fikk en fin demonstrasjon av både innholdet på infosidene og hvordan en mobiltelefon, en bærbar PC og en videokanon kan vise hvordan Internett fungerer på filmlerret for en stor forsamling.

Selv om kanskje et flertall av dagens telepensjonister ennå ikke er PC brukere, vil dette endre seg over tid etter som nye medlemmer kommer til. Det er derfor viktig at arbeidet med å utvikle internettsidene fortsetter, og at det avsettes midler for fremtidig drift og utvikling på budsjettet.

Fosse fikk fortjent honnør for sin innsats. Nå er det opp til oss å være aktive brukere og bidragsytere til denne nye informasjonskanalen.

Telespar –din nye bank?

Overgangen fra Interessekontor til Sparebank skjedde 22. mai 2003, fortalte markedssjef Ellen Kolstø Hilmersen fra Telespar. Overgangen gikk uten dataproblemer. Nå har kundene fått et bredere tilbud. Målsettingen er fortsatt å være konkurransedyktig på pris og vilkår. Banken er

Sangkoret Teleklang underholdt for festmiddagen.

tilsluttet Terra-gruppen som består av 86 banker, og Telespar er blant de ti største.

Diners-kortet og forsikringstilbudet fra IF er på vei ut, alternative tilbud kommer til høsten. Alle innskyttere har fått brev om endringer, nye tilbud og priser. Dersom noen foreninger ønsker en nærmere orientering om den nye banken, er det bare å ta kontakt, sa Hilmersen, hun kommer gjerne på møter for å orientere medlemmene.

På historisk grunn

Halvøya Frosta i Trondheimsfjorden har mer å by på en tidlige poteter og grønnsaker. Fra gammelt har Frosta vært et kommunikasjonsmessig knutepunkt med lett adgang fra sjø og land. Minnesteinene på Tinghaugen ble reist av bygdefolket i 1814. På Tinghaugen ble det første Frostatinget satt for om lag 1500 år siden, i følge historiske funn. Det siste tinget ble holdt i 1602. Frosta var et naturlig treffsted når tvister skulle avgjøres og ugjerningsmenn straffes. Like ved ligger også Logtun steinkirke fra 14-hundre tallet. Begge er historiske severdigheter.

Landsmøtet tok en pause andre dag og dro ut for å oppleve litt historisk sus på disse stedene. Mens temperaturen steg til 25 grader, ble vi guidet rundt og fikk et innblikk i gammeltida. Logtun kirke eies i dag av Fortidsminneforeningen. Kirken har stort sett vært i privat eie, gravsteder etter betydningsfulle eiere fins ennå på kirkegården. Etter Reformasjonen ble kirka, som mange andre, ribbet for all pynt og dekorasjoner. Prekstolen fra 1655 ble gjemt unna under krigen og havnet senere på museum i Trondheim. Den er nå ført tilbake og satt på plass der den hører heime, etter at kirken ble restaurert på 90-tallet. Logtun kirke er vigslet, og står åpen for besøk-

ende om dagen. Den brukes ofte til konserter, vigslar og andre kirkelige begivenheter.

Under besøket i kirken tok Else Dokseth fra Hamar spontant initiativet til salmesang. Med sin kraftfulle sangstemme førte hun an i salmen 'Kirken den er et gammelt hus'. Da var det mange som fikk blanke øyne og en opplevelse av historisk høytid på et hellig sted.

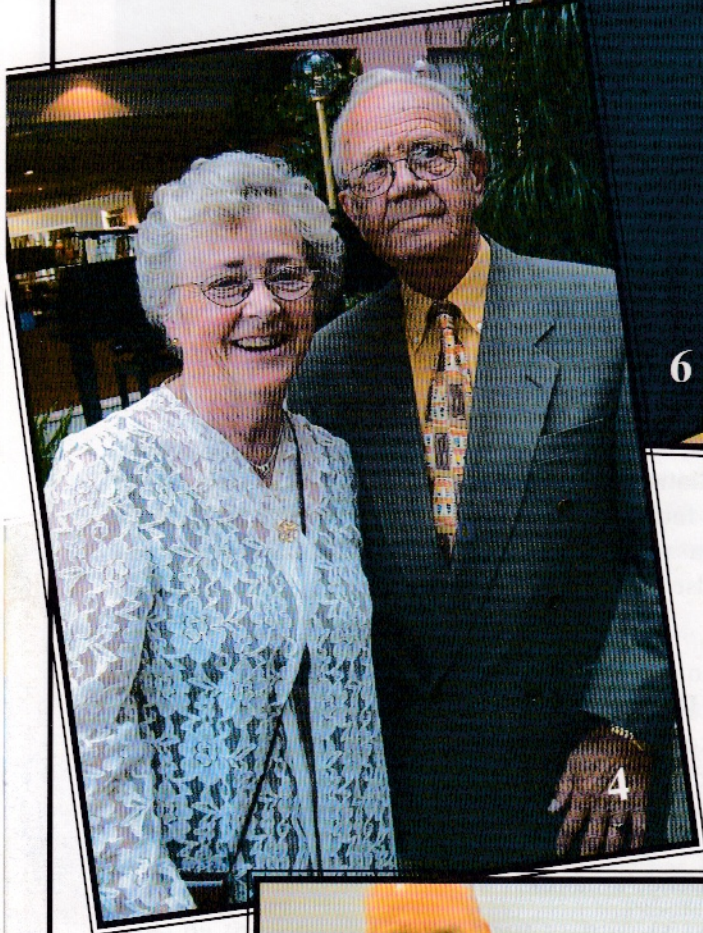
Sang med Teleklang

Blandakoret Teleklang fra Trondheim underholdt foran festmiddagen på Rica Hell Hotell med klangfull og munter sang. Den unge dirigenten Sigrun Hassel hadde korstemmene i sin hule hånd og dirigerte med innlevelse og smektende armbruk.

Teleklang ble stiftet i 1967 som et mannskor. På 80-tallet begynte det å bli tynt i rekkene, og koret ble omdannet til blandakor. Dermed ble det fart i 'gammelkaillan' og rekrutteringen. Fire veteraner som har vært med fra starten sang som vanlig av full hals. Et festkledd publikum ga full honnør, dirigenten fikk blomster og klem, korkassen en fortjent slant og sangerne en velfortjent kopp kaffe, mens landsmøtedeltakerne forflyttet seg til festmiddagen.

Valg uten strid

Det var enstemmighet om valgkomiteens forslag til nytt styre. Gerd Waktaar Gamst fortsetter i lederrollen, støttet av nestleder Arnulf Krokan fra Sentrale enheter. Sekretær, kasserer og styremedlemmene Gerd Parelius og Bjarne Ulvang fortsetter også, sammen med Gerd Blomstrand Kristensen fra Bodø som nytt styremedlem.

1. Det nye landsstyret: Foran: Leder Gerd Waktaar Gamst, kasserer Ragnhild Myklebust, styremedlem Gerd Blomstrand Kristensen. Bak: Sekretær Einar Heggelund og styremedlemmene Gerd Parelius og Bjarne Ulvang. Nyvalgt nestleder Arnulf Krokan var ikke til stede.

2. Nyvalgt leder Gerd fikk gratulasjoner og blomster.

3. Delegatesene fra Bergen samlet seg utafor Logtun kirke.

4. Landsmøtegeneral Inger Qvam sammen med sin mann Harald sørget for et perfekt arrangement.

5. Forbundsleder Gerd og administrasjonsdirektør Tore Andli i Telenor ASA 'fant hverandre' i diskusjonen om støtte til telepensjonistene.

6. Ordfører Johan Arnt Elverum ønsket velkommen til Stjørdal og fikk blomster som takk.

7. Fire veteraner som var med å starte sangkoret Teleklang i Trondheim: Harald Qvam, Magnar Viken, Sverre Steinstad og Harald Langeland sammen med dirigent Sigrun Hassel og leder Knut Hausken.

TELENOR SVALBARD SATSER FRISKT

Telenor Svalbard har greid det mange trodde var umulig. Gjennom et samarbeid med Svalsat-organisasjonen og direktør Rolf Skår i Norsk Romsenter er det skaffet til veie 40 millioner USD fra amerikanske investorer for å finansiere legging av to fiberkabler i havdypet mellom Longyearbyen og Harstad på fastlandet. Planleggingsarbeidet er fullført, og kablen skal legges og være operativ i løpet av året. To kabler er nødvendig for å ha en reservevei av sikkerhetsgrunner. Dette gir en enorm overføringskapasitet, 20 Gbit/s - det tilsvarer 312.500 samtidige telefonsamtaler. Dette kommer også de fastboende i Longyearbyen til nytte. Det er Norsk Romsenter som eier kablen, mens Telenor har driftsansvaret og rett til rimelig overføringskapasitet for sitt bruk.

Dette gir mulighet for å ta i bruk VDSL-teknologien. Telenor Svalbard vurderer i disse dager hvilke tjenester som skal tilbys. Ingen ting er foreløpig bestemt. Om vi velger VDSL vil Longyearbyen bli det første samfunn i verden som har tilbud om dette til alle. VDSL står for Very High Capacity Digital Subscriber Line. Det vil si at alle telefonabonentene i Longyearbyen kan få billig tilgang til superraskt Internett, interaktiv video og et 100-talls TV programmer i tillegg til de vanlige teletjenestene.

Administrerende direktør Vegard Gjerde har vært med å forhandle fram løsningen sammen med de andre interessentene. Han er entusiastisk og glad for de mulighetene dette gir Svalbard-samfunnet. Svalbard er et utstillingsvindu mot en nyfiken verden, og Gjerde har stor tro på at denne satsingen vil gagne Telenor og plassere selskapet i front når det gjelder evne til å utnytte ny teknologi til beste for kundene.

Telenor Svalbard står seg godt økonomisk i dag, takket være datatrafikken fra satellittene som svermer over polpunktet. Svalsat har etablert en antennenpark på Platåfjellet utenfor Longyearbyen som leser ned store mengder data fra satellittene. Telenor overfører disse dataene til fastlandet via sin satellittstasjon på Kapp Linné (Isfjord radio). Dette har etter hvert blitt en dyr flaskehals. Den nye fiberforbindelsen løser kapasitetsproblemet og gir mulighet for økt inntjening i fremtiden. Det gir både Svalbard-samfunnet og Telenor nye bein å stå på.

Svalbard har mange besøk av pensjonister. Alle som har jobbet der en stund, har tapt hjertet sitt til dette fantastiske og utfordrende landet, og de kommer før eller senere tilbake på besøk. Svalbard er kontrastenes land. Årstider som veksler mellom totalt mørke og evig lys. Hjertevarme og barsk hverdag, lykkelige naturopplevelser og brå død. Hardt arbeid og gode inntekter, ensomhet og savn av slekt, trær og grønt gress. Også de som bare har besøkt Svalbard som turist i noen hektiske døgn, lengter tilbake for å oppleve reprise på gode opplevelser i en særegen natur.

Longyearbyen kan ta i mot alle, hotellkapasiteten er stor. Telenor har også sitt tilbud. Veteraner på besøk kan få bo billig på Teleriggen, sier Gjerde. Og hjerteligheten og hjelpsomheten er stor og tradisjonell. Så har du lyst, kan du som telepensjonist få oppleve drømmen om Svalbard.

Direktør Vegard Gjerde i Telenor Svalbard vil tilby alle sine kunder verdens raskeste supernet.

LOFOTEN TELEPENSJONIST- FORENING

Leder Kjell Tetlie (ytterst til venstre) sammen med sine medlemmer i Lofoten telepensionistforening.

Lofoten Telepensionistforening er forholdsvis ung av år. Formell dannelse av foreningen skjedde på Leknes 25. april 1994. Vi fikk da god hjelp av Elsa Jervan Håker, som var sendt ut fra Televerkets Pensjonistforbund. Motivet for dannelsen var jo kanskje litt påtrykk fra forbundets side, men like viktig var nok at pensjonistene følte et visst behov for å kunne treffe sine gamle kollegaer for sosialt samvær, og kanskje være med på felles turopplegg. Kåre Ringstad ble valgt til leder på stiftelsesmøtet.

Ved starten var det 20 medlemmer. Dette tallet er pr i dag vokst til vel 50. Medlemmene har naturlig nok sin tilhørighet i Lofoten. I telesammenheng er jo Lofoten en del av det "gamle" Leknes teleområde, som bestod av det geografiske området Lofoten og Vesterålen.

Våre møter alternerer mellom Leknes og Svolvær, da medlemmene stort sett er likelig fordelt mellom disse stedene. Vi har to - tre medlemsmøter samt årsmøte, og tilsvarende antall styremøter i året. Det synes vi er passende for oss. Telebygget både på Leknes og i Svolvær er solgt. Vi er derfor avhengig av å leie lokaler til våre møter, - og det koster penger.

Møtene våre er bra besøkt, som regel er 25-30 medlemmer til stede. Det "gode liv" som sosialt samvær med tidligere kollegaer gir, er selvsagt viktig på møtene og ved andre sammenkomster. Men like viktig synes vi det er at foreningen skal være vår "fagforening". Slik sett er det mye å være opptatt av. Brutte politiske løfter ved pensjonsoppgjørene, etterslep og samordning. Dette må kunne følges opp også av vårt forbund direkte til politikerne.

Foredrag over forskjellige emner hører også med i møteoppleggene, for eksempel "Kost og helse i eldre år" og "Tekniske hjelpemidler i hjemmet", for å nevne et par temaer.

Loddsalg er et permanent innslag på våre møter. Disse inntektene er med å finansiere våre aktiviteter. Årlig arrangeres det turer og besøk til kjente og interessante steder, og da helst i nærområdet. Jeg kan nevne:

- Nordnorsk kunstnersentrum i Svolvær
- Lødingen telemuseum
- Sørvågen telemuseum og fiskerimuseum
- Kjerringøy med omvisning på det gamle handelsstedet
- Sverigetur til Kiruna med svenskehandel.

For å synliggjøre oss bedre utad, og for å få større innflytelse i viktige samfunnsaker som angår eldre, har vi overfor kommunen bedt om å bli representert i Eldrerådet. Så vi er en liten, men "aktiv" gruppe som synes det er greit med en egen telepensionistforening.

Vi utfordrer Helgeland Telepensionistforening til å presentere seg i neste nummer av Telepensionisten.

**TIL SLUTT VIL VI ØNSKE ALLE
TELEPENSJONISTER EN RIKTIG
GOD SOMMER.**

Kjell Tetlie, leder

LØST OG FAST OM LITT AV HVERT

Etter som Telepensjonisten kommer ut bare fire ganger i året, kan det være mye som dukker opp i tankene mellom hvert nummer. Individuelle tanker dukker opp i våre forskjellige hoder. Hodene våre kan se forskjellige ut utenpå, men inni er de like, og tankene våre er kanskje ikke så forskjellige heller. Vi påvirkes av det media serverer oss, og reagerer stort sett likt på det vi får se og høre. Det er mange saker som har opptatt mine tanker siden forrige nummer.

Irak

Irak-krigen er vel i havn, i hvert fall sett med amerikanske øyne. Om amerikanerne etter hvert vil la irakerne styre seg sjøl, og om de forskjellige fraksjonene i Irak vil kunne enes om et styresett til beste for hele befolkningen, det gjenstår å se.

Nå slipper sivilbefolkningen i alle fall bomberegner hver natt og kamphandlinger utafør stuedøra. Samfunnet vil forhåpentligvis etter hvert begynne å fungere normalt igjen. Norge vil bidra med noen hundretalls millioner til gjenoppbygging og humanitær hjelp. Jeg unner så absolutt den alminnelige iraker en levestandard på samme nivå som før krigen. Sivilbefolkningen er bare uskyldige kasterballer i det storpolitiske spillet. Men jeg synes nok at de som har ødelagt Irak, i første rekke burde ta ansvaret for å bygge landet opp igjen etter seg.

Gjesten som uteble

Ettersom jeg indirekte har befattet meg med Bush, kan jeg fortsette litt med det. Bush skulle besøke Norge i slutten av mai, - bare en kort mellomlanding på veg til St Petersburg, visstnok. Men en kostbar gjest ville han blitt like fullt. Da Clinton var her i november 1999, kosta sikkerhetsopplegget 30 mill kroner. Antakelig ville Bush blitt passet enda bedre på. Med alminnelig prisøking i 3,5 år kunne summen fort ha blitt 40 mill. Vi har altså spart 30/40 mill fordi han ikke kommer. Skal vi bruke de pengene på noe nyttig, eller skulle Staten spandere kaffe og bløtkake på landets innbyggere? Nå nei, hvis vi spiste bløtkake for alle penga, da fikk folk dårlig samvittighet, da, for de jo så mange 'hull' rundt omkring i Norge som har god bruk for å bli tilført noen millioner kroner.

Globalisering

Globaliseringen fortsetter i stadig hurtigere tempo. Norske og utenlandske storselskaper flytter kapitalen over hele kloden. Analyser utført av OECD viser at dette gir et

press på velferdssektorene. De landene som har de beste velferdsordningene rammes mest. I tidsrommet 1992 - 2002 er de offentlige utgiftene i Finland redusert fra 58 % av BNP til 45%, tilsvarende for Sverige fra 64% til 53%, og i Norge fra 52 til 42 %. Det anslås at Norge i 2002 vil bruke en andel av BNP til offentlige utgifter som er 3 prosentpoeng lavere enn EU-gjennomsnittet.

Arbeidsløshet - dårlige skolerresultat - arbeidsgiveren eier deg

Arbeidsløsheten øker i Norge, mange bedrifter flagger ut. Industriarbeidsplassene har blitt færre over lengre tid. For noen tiår siden mente man at vi bare sto foran en omlegging av arbeidsoppgavene, og at Norge kunne hevde seg på grunn av høgt utdanningsnivå. Nå viser det seg at norske barn slett ikke scorer høgt i internasjonale tester. Hundre lærere i grunnskolen i Sør Trøndelag vil miste jobben i år på grunn av kutt i kommunesektoren. Det vil blant annet føre til at ressurskrevende elever ikke får det tilbudet de har krav på. Konsekvensen kan bli at kommunen pådrar seg erstatningskrav for mangelfull undervisning. Staten må betale arbeidsledighetstrygd til ledige lærere, samtidig som skolen trenger dem.

Arbeidsplassene er ikke så trygge som før. Arbeidsmiljølovens overtidsgrenser er endret til ugunst for arbeidstakerne. Arbeidsgivere kan inngå avtale med den enkelte om inntil 400 overtidstimer i året. Det er en dobling av Arbeidsmiljølovens nåværende bestemmelser. Det gjelder nok å være fleksibel og å ha ei positiv innstilling - det kan lønne seg i disse tider! Med en doblett overtidskvote kan arbeidsgiveren muligens klare seg med færre ansatte. Færre arbeidstakere som betaler skatt, flere arbeidsledige som skal ha trygd, - det går ikke i hop særlig lenge.

Mye av det jeg har skrevet kan oppfattes som svartmaling, men det er harde fakta. Det hjelper ikke å lukke øynene. Men vi kan jo lukke dem litt likevel, og tenke på nusselige Maud Angelica en stund.

Hold døra til livet åpen så lenge du kan. Alder beskytter ikke mot kjærlighet, men kjærlighet beskytter til en viss grad mot alder!

Nyt sommeren!

Eldbjørg Dahling

OM ØKONOMENES HERJINGER

Det er mangt å undres over for en gammel mann. Og da tenker jeg ikke bare på det som skjer i Telenor. Verden for øvrig synes minst like gal. Økonomenes herjinger setter sine spor. Det må da ende med død og fordervelse? Som aldrende pensjonist er døden mer enn en kalkulert risiko, men hva med fordervelsen? Elendighet og råttenskap, jeg syns det stinker litt både her og der.

Telenor er en High Tech bedrift som styres ved hjelp av blåussere og ryddegutter. Ut med folket, selg husene, albuekamp om posisjoner. Røde bunnlinjer betyr over og ut for svette ledere. Et hardt klima. Men kloden blir stadig varmere med sviktende skiføre og utidig tidlige vårer. Da er det godt å kjenne at sola varmer i en gammel skrott, selv om pensjonen krymper og gravferdsbidraget forsvant, - økonomenes vet å grave til seg.

- Telenoret mitt har forlatt meg, sa en yngre kollega som hadde jobbet på seg musesyke og høyt blodtrykk for å hjelpe kunder i nød, og søkte førtidspensjon. Men alt er så menn ikke grått, aksjonærene får 45 øre i utbytte i år. Samtidig reklamerer det med store priskutt på SMS og for mobil samtaler. Det betyr ikke stort for oss pensjonisttringere.

-Penger, sier økonomenes, er det salige. Og vi lar dem herje med oss. De bruker ord som utgift, inntekt, overskudd og resultat i forhold til budsjett. Og lokker med å bytte pengene våre i aksjer og fond som ikke lenger stiger som forutsatt. Alt skal måles i penger, for det har økonomenes lært på skolen sin. Det er rart at en papirlapp med vannmerker, kruseduller og bilde av gammelkjendiser, er det alle vil ha. Det eneste som har egenverdi er sølvstripa vi har fått på seddelen. Men alle kaver for å få tak i flere slike lapper. Når alle har fått mer enn nok av dem, og ingen vil ha flere, hva skjer da? Jo, monetært sammenbrudd og hodepine for økonomenes.

-Alt har sin pris, sier økonomenes også, men det henger ikke i hop med hva det egentlig koster. Har ikke vi flust med olje, vasskraft, fersk fisk, friskt vann, lakselver, gråstein og vestavind? Hvem har skrudd opp prisen på bensin, gass, strøm og fersk fisk, - om ikke økonomenes? Varer må koste det de koster på verdensmarkedet, et billig hjemmemarked er fy. Snart må vi vel betale for drikkevann og gråstein etter priser i Sahara og Danmark.

Utbygging av vannkraft i Norge er tabu, gasskraft forbudt, atomkraft hinsides virkeligheten. Men strøm må vi ha. Sauda-vassdraget har muligheter for en halv milliard kilowattimer ny elkraft som regjeringen slåss for å få bygge ut. Den strømmen, sammen med 1 TWh fra andre kilder, skal vi bruke for å drive gigantiske kompressorer for å blåse gassen fra Ormen Lange feltet via Aukra over til England. Samtidig skal vi legge kraftkabler over Nordsjøen, slik at vi kan kjøpe tilbake strøm som gassen har produsert i England. I tillegg får vi luftforurensingene fra gasskraftverkene med vestavinden. Smart? Ja, det mener i hvert fall økonomenes. Rådte du og jeg, hadde vi vel produsert gasskraft på hjemmelige nes, sendt CO2-en videre med vestavinden og solgt overskuddet av elkraft til England. Men så er vi nå ikke økonomer, vi da.

Kongen gir fra seg fjøset i kongsgården på Bygdøy, leser vi av revidert nasjonalbudsjett. Givergleden er stor i landet, til velsignelse for alskens gode organisasjoner. På det fjøset står mange kuer, alle har navn, selv om nummer i øret er økonomens løsning. Ei ku heter Ida. Fjøsørøkten kalte henne for Al-ku-Ida. Det var ubetenksomt. Nå må vi leve under terrortrussel og kumøkk også.

Ja, ja, et gammelt hau kan tenke mye. Men det er lite verdt når økonomenes skal sette prisen. Ha nå en god sommer, - sola er ennå gratis.

Sofus

Fortsetter fra side 4...

Kommentar

Det er politisk uenighet og forskjellig syn blant folk på den nye ordningen. Det synes klart at det i de fleste tilfellene er arvingene som taper på ordningen med behovsprøving.

Mange ønsker at likhetsprinsippet med likt beløp til

alle, skal gjelde uavhengig av den enkeltes formuessituasjon, men at beløpet må heves betydelig.

For de ubemidlede er ordningen en klar fordel. De trenger ikke bekymre seg over gravferdsutgiftene, de blir om nødvendig dekket av det offentlige.

Med Lutfesklauget til Svalbard

3. mai forlot en liten og udisiplinert flokk Luteranere trivelig Trondheim med kurs for 'Landet med de kalde kyster' - Svalbard. Allerede her trengs forklaringer for at leserne skal forstå bakgrunnen for dette uredde stuntet.

For snart ti år siden i det ærverdige, men ikke verneverdige Trondheim teleområde, ble Lutfesklauget etablert under full diskresjon. En heller broget bukett ledere, nestledere og fot-folk med og uten plattform, lutet seg sammen og enigdes om å danne et laug til lutfeskens ære og for medlemmens higen etter lutet torsk og ditto tilbehør til nytelse i sobert selskap i rituelle former, slik det høver seg for denne utsøkte og moteriktige delikatesse. Lover og vedtekter ble utformet, laugskandidater veiet og vurdert etter strenge kriterier på så vel spisemessa som i korridorer og ved dopprat.

Resultatet ble skapelsen av Lutfesklauget. En forening hvis vedtekter ikke tåler dagens lys, som avviker årsmøter uten offentlighetens innsyn, som har begrenset antall medlemmer og hvor kvinner ikke har adgang. Laugets medlemmer benevnes Lemmer, alternativ Luteranere, alt etter hvordan laugets ærverdige direktørgeneralmajor (kun en av mange ærbødige titler) velger å betrakte sine underdanige underlemmer.

Utvalgte lemmer av dette laug var det som nevnte maidaag forlot sine hjemlige arner for å oppsøke utgangspunktet for laugets kulinariske nytelser, - torskøyngelens arnested ved det Svalbardske arkipel.

Under kyndig og uredt ledelse av laugets aktede overhøyhet, passerte reisefølget sikkerhetskontrollen på Værnes uten et pip, entret flyet til Tromsø, tok en rask transfer til Gate 21 hvor avgangen stadig ble utsatt. Det viste seg etter hvert at billig billett skyldtes at passasjerer var i mindretall, gods til Longyearbyens befolkning i flertall. Passasjerer spaserer om bord og fester sikkerhetsbeltet ved egen kraft, mens varer må bæres, plasseres og pakkes i sikkerhetsnett. Og det tar tid.

Etter avgang ble forsinkelsen kompensert med rikelig og gratis drikke. Følget ankom derfor Longyearbyen i et for Laugets normal høy stemning. Møtet med snø, midnattssol og svalbardsk natur ansporet til kjapp innsjekking på stedets dyreste hotell ca kl 2300, og unison beslutning om at besøk på Husets nattklubb var saken. Økonomene i følget ivret for oppmøte før midnatt, for å unngå Cover Charge og garderobeavgift (kr 65).

Det skar seg. Årsak: Kun seks Luteranere hadde vist mot ved å melde seg som torskøyngelforskere i Barentshavet. Ulempen (forfatterens ord) var at fire lemmer i dølgsmål hadde smuglet med sine respektive for å få løyve til betrampe Svalbards tundra.

Men damer har andre behov en lutet fisk og god akevitt. Det måtte stelles, pyntes og fikses i tilfelle møte med isbjørn eller sprengkåte fangstmenn. Derfor forsinkelse, covercharge for alle - og budsjettsprekk.

Søndagen opprant etter hvert. Tele Svalbards utlånte biler brakte reisefølget til fjells på Eiscats installasjoner

på Gruve 7 fjellet med fabelaktig utsyn over Adventdalen. Mett av snøkledd blåer i alle himmelretninger, la vi kursen til Svalsats installasjoner på Platåfjellet. Det var en større utfordring. Bratt veg, 4-5 meter høye brøytekanter, forbudt for allmennheten og fryktsomme stønn fra baksetet til tross, - vi nådde toppen.

På Platåfjellet tas signalene fra svermer av satellitter i polare baner ned, og sendes vider via Telenors satellittstasjon på Isfjord til de steder der signalene skal brukes. Det tjener Tele Svalbard godt på, og gjør at verdens nordligste telesamfunn går med overskudd.

Hasardiøse bilturer ble om kvelden kompensert med vinskaping og gourmetmiddag på ærverdige Huset. Det kostet dyrt, men ga lemmer og ledsagere mye, og da tenker vi ikke bare på hodepine og fordøyelsesbesvær. Restaurantens eier, Hroar Holm, fremviste deler av sin berømte vinkjeller, ga til beste et lynkurs i vinskaping og plusset alle skjulte utgifter ubemerket på lemmenes regning. Denne gang knurret ikke økonomene i følget, de hadde jo bedt om det.

Mandagen rant også opp, kanskje litt for tidlig, men med spent forventning. Skutertur til Barenstburg sto på programmet. Og sola skein. Stig Henningsen Guiding formante alle om å kjøre forsiktig og holde plassen sin i følget de 5 milene til Barenstburg og russerne der. Bare hans høyvelbårenhet hadde skutererfaring av betydning. Nybegynnerne var naturlig nok lojale mot Henningsens formaning fra starten av. Utbruddene kom etter hvert. Snøen var flat, skuterne hadde overflod av hestekrefter og fartsfrelste guttunger passet på å sakke akterut for deretter å ta igjen følget med bønn gass og 100 km i timen en stakket stund. -Hæærrlig, sa både lem og sjefsluter.

Barenstburg var en opplevelse. Lunsj i hotellet, vodkaflasker til NOK 100 salgbar over disk i resepsjonen, handletur i suvenirbutikken, folk i gatene på vei til og fra - rike mann følte seg litt beklemt, hva har nå vi å klage over?

Mandag kveld samlet lemmer, ledsagere og luteranerssjef seg til sen middag på eget hotell. Opplevelser og skuterturen satt i kroppen, selv spilloppmakerne holdt lav profil og køyet i midnattssol før midnatt.

Tirsdagen syntes værguden vi hadde fått nok. Gråtåka seig på og skjulte dagsola. Det spilte liten rolle for luteranerne, dagen var likevel avsatt for handling. Nordpolet ble lettet for avgiftsfritt drikke, laugslemmene diskuterte høylydt risikoen for tollerkontroll, og heldigstilte delegerte overkvote til konas ryggsekk, for sikkerhets skyld.

Som ekstra C-moment gikk heimturen via Oslo. Enkelte Luteranere viste tegn til begynnende utmattelse i ventetida på Gardermoen. Men ingen konverterte til annen fesk. Samstemt konklusjon: Dyrt men godt, og verdt pengene. Svalbard er et besøk verdt, lutfesklem eller ikke. Og som televeteran kan Telenor tilby deg billig overnatting på Teleriggen, det kan du spare tusener på. Så har du med Svalbard i dine drømmer, kan de lett gå i oppfyllelse.

Observator

Må hell og lykke følge deg.....

Dampskipet Hestmanden ble en legende blant sjøfolk i Nord-Norge. Mange historier er fortalt om veteranskipet som har fått nytt liv etter at Norsk veteransklubb tok hånd om den. Her er litt av historien, fortalt av en som hadde sin far om bord i Hestmandens siste aktive år.

Da DS Hestmanden gikk av stabelen i 1911 fikk den et navn som i følge gammel overtro kunne føre ulykke med seg. Ordet 'hest' måtte ikke nevnes, og selv bildet av en hest om bord kunne være risikabelt. Det skulle det vise seg at disse spådommene ble gjort grundig til skamme gjennom trofast tjeneste i mer enn 50 års fart innenriks og utenriks og gjennom to verdenskriger. Navnet kommer fra øya/fjellet Hestmona på Helgelandskysten. Fjellet ligner en hesteman (-manke), og er et kjent merke for folk som ferdes langs kysten.

Det er mange eksempler som illustrerer skipets hell, spesielt under de to verdenskrigene da det var involvert i mange dramatiske situasjoner hvor både fiendtlige ubåter, overflateskip og fly representerte en dødelig fare for de allierte handelsskipene. I 1917 gikk Hestmanden i konvoi med 15 skip fra Arkhangelsk mot England med trelast. Da konvoien kom inn i norske farvann, var bare fem skip tilbake. De øvrige var senket av tyske ubåter.

En annen episode understreker skipets hell ytterligere. På nordtur i konvoi fra Rouen til Middlesborough samme året, sakk Hestmanden akterut. Om kvelden valgte kapteinen å ankre opp på grunn av minefaren. På morgensiden ble hele konvoien tilintetgjort av en tysk flåtestyrke. Forbauselsen var derfor stor da Hestmanden ble loset inn på havnen senere på dagen som eneste gjenværende skip. I Jarrow on Tyne angrep en zeppelin (luftskip) byen, og store deler av havnen og mange skip ble ødelagt. Hestmanden fikk en granatsplint i døren over bestikkflugaren. Det ble også fortalt at en gang strøk en torpedo forbi få meter foran baugen på båten. Torpedoen bommet fordi Hestmanden gjorde dårligere fart enn andre skip. Det hadde jo også reddet båten tidligere.

I de sju månedene mellom utbruddet av 2. verdenskrig den 1. september 1939 og angrepet på Norge 9. april, var Norge nøytralt. Likevel senket tyske ubåter 58 norske skip, alle i utenriksfart. Fra 9. april var også norsk kystskipsfart mål for tyske angrep. Tyskerne ville hindre at norske skip skulle forlate norske farvann. Hestmanden hadde med få timers margin unngått dramatikken mellom morgenen 8. april, da britene la ut miner ved Landego, og 9. april med angrepet på Narvik. Hestmanden lå ved kai i Harstad da angrepet startet. Skipet ble rekvirert av den norske marinen 14. april og satt

inn i frakt av norske soldater, hester og utstyr fra Finnmark. Disse styrkene var en del av nøytralitetsvernet i samband med krigen i Finland. Soldatene fra Finnmark ble satt inn i kampene rundt Narvik. Skipet rakk også et par turer til Svalbard etter kull, før det ble beordret til Storbritannia og innlemmet i Nortraship-flåten. To av de øvrige skipene på turen over til Storbritannia ble senket av tyske fly, og et skip ble tvunget tilbake.

Hestmanden kom i hovedsak til å trafikkere kyststrekningene rundt England, men hadde også turer til Island og Irland. Denne farten var svært risikabel med stadige tyske angrep. I mai 1941 ble for eksempel skipet angrepet av et tysk fly like utenfor Swansea. Flyet slapp fem bomber som traff få meter til siden for fartøyet. Flyet kuttet aktermasten med den ene vingen og styrtet sannsynligvis i sjøen lenger ute.

Det har vært hevdet at Hestmanden var det første skipet som fraktet soldater og materiell på D-dagen i 1944, eller at den var i første pulje, men dette er ikke bekreftet. Historien er i alle fall en del av myten omkring skipet.

Min far var maskinist om bord i 12 år etter krigen. Da var fortsatt mange av mannskapet fra krigsåra om bord, og han hørte mange historier om "narrow escape" fra den tiden. Han mente det var en spesiell god atmosfære om bord, - at det var "et godt skip". Jeg kan faktisk også huske den gode stemningen om bord fra guttedagenes ferieturer langs norskekysten. En av historiene som forsterker myten er fra jomfruturen i 1911. I en av Finnmarks-byene, visstnok Hammerfest, kom en gammel samekvinne i full mundur om bord. Hun gikk til kapteinen og fortalte at hun ikke hadde penger, men ba likevel om å få bli med til Vadsø for å besøke sin datter. Kapteinen var en vennlig mann og ba stueren om å ta seg godt av denne passasjeren. Ved ankomst Vadsø gikk sammen til kapteinen, takket for god forpleining og lovet høytidelig at intet ondt skulle vederfare skipet, og at "hell og lykke" skulle være dets følgesvenn.

De ble etter hvert en oppfatning blant lett overtroiske sjømenn, og andre også, at høyere makter holdt sin hånd over skipet. En av losene har skrevet ned en beretning om hvordan en person, en skytsengel, viste seg på broen under dramatiske forhold på Finnmarks-kysten i slutten av 30-åra, og ga ordre om en avgjørende kursendring.

729 skip, eller nær 50% av den norske handelsflåten, gikk tapt under siste krig. Men damperen fra 1911 overlevde og slapp unna farene, ofte på en mirakuløs måte uten større skader på skip eller mannskap.

Hestmanden er for lengst pensjonert. I 1955 ble skipet solgt til Høvding skipsopp huggeri. Den fikk da navnet Vegafjord og ble brukt av Høvding bl. a. under opphuggingen av Tirpitz. I 1981 skulle den selv hugges opp, men ble reddet av Norsk Veteransklubb. Hestmanden ligger nå i Kristiansand hvor den er under full restaurering og ventes bli sjødyktig igjen som veteranbåt og minnesmerke over den norske handelsflåten under verdenskrigene.

Terje Kristiansen, Trondheim

MELD DEG INN I DITT HJEMSTEDS TELEPENSJONISTFORENING!

Her møter du venner og kollegaer og oppfrisker gamle minner

ARENDAL	Björg Berli	Sandnes	4812 Kongshavn	37 08 82 71
BERGEN	Aslaug Hellevang	Postboks 7150	5020 Bergen	55 13 43 87
BODØ/SALTEN	Gerd Blomstrand Kristensen	Tjeldberget 11	8012 Bodø	75 58 11 68
DRAMMEN	Bjørn Ivar Eidsvig	Heggevn. 13	3043 Drammen	32 81 14 60
GJØVIK	Bjørn Kjensberg	Frans Olsensv. 11	2817 Gjøvik	61 17 39 09
GLÅMDAL	Jan H. Andreassen	Blomstervn. 37	2208 Kongsvinger	62 81 59 40
GUDBRANDSDAL	Solveig Båtstoløkken	Grendevn. 10, Sjoa	2670 Otta	61 23 60 34
HAMAR	Arne Trønnes	Olut Melvoldsg. 32	2318 Hamar	62 52 32 50
HARSTAD OG OMEGN	Olav Bertheussen	Røkenes	9402 Harstad	77 01 70 70
HAUGESUND	Arne Fosse	Hervikvn. 10 D	5521 Haugesund	52 71 65 50
HELGELAND	Evald Hagenes	Veslefrikkvn. 13	8800 Sandnessjøen	75 04 34 34
KRISTIANSAND	Elisabeth Augland	Koggevn. 62	4624 Kristiansand	38 08 52 78
KRISTIANSUND	Gerd Ohr	Sørsundvn. 28	6507 Kristiansund	71 67 12 06
LARVIK	Øyvind Jensen	Jegersborgg. 8 C	3257 Larvik	33 18 27 46
LEVANGER	Sigrun Moe	Rognhaug	7600 Levanger	74 08 13 62
LILLEHAMMER	Else Doseth	Frødingfaret 8	2613 Lillehammer	61 25 03 15
LILLESTRØM	Arve Dehli	Gamle Rovenv. 39	1900 Fetsund	63 88 14 22
LOFOTEN	Kjell Tetlie	Postboks 2	8309 Kabelvåg	76 07 83 12
MOLDE	Sigrid Jordhøy	Torbjørnsv. 13	6429 Molde	71 25 33 13
NAMSOS	Randi Langås	Vasshusvn. 2	7800 Namsos	74 27 50 68
NARVIK OG OMEGN	Hjalmar Bruvoll	Frydenlundsg. 34 A	8516 Narvik	76 94 66 56
NORD-ØSTERDAL	Ole Østlund	Hersesjøa	2478 Hanestad	62 46 79 15
OSLO	Inger Trøan	Sofies plass 3 C	0169 Oslo	22 46 86 44
RINGERIKE	Halvard Solberg	Krokenvn. 16	3515 Hønefoss	32 12 27 09
SANDEFJORD	Leif Willy Fjeld	Skiringssalsvn. 126 B	3213 Sandefjord	33 45 86 16
SENTRALE ENHETER	Kristen Folkestad	Telev. 3	2020 Skedsmokorset	63 87 65 78
SKIEN	Elise Kristoffersen	Kirkebakken 16	3921 Porsgrunn	35 55 40 69
SOGN OG FJORDANE	Dagunn Klakegg	Postboks 168	6801 Førde	57 82 14 21
STAVANGER	Mery Hope	Johannesg. 23	4014 Stavanger	51 56 33 84
STEINKJER	Sverre Steinstad	Sundsnesvn. 35	7670 Inderøy	74 15 32 26
TROMSØ	Anne-Berit Aune	Utsikten 78	9018 Tromsø	77 67 51 00
TRONDHEIM	Inger Qvam	Magnus Berrfottsv. 1B	7046 Trondheim	73 91 81 50
TØNSBERG	Astrid Fagernes	Jupitervn. 6	3113 Tønsberg	33 32 57 10
VALDRES	Astri Jodalen	Øvrevn. 33	2900 Fagernes	61 36 00 59
ØSTFOLD	Karsten Karlsen	Skogfaret 33	1621 Gressvik	69 32 72 27
ÅLESUND	Oddveig Saure	Ømetua 12	6009 Ålesund	70 13 78 30